Szanowna Rodzino, Drodzy Przyjaciele, Szanowni Państwo,

Pogrążeni w głębokim smutku, stajemy dzisiaj, aby pożegnać człowieka niezwykłego, prof. **Pawła Koreckiego**. W imieniu dyrekcji i całej załogi **Narodowego Centrum Promieniowania Synchrotronowego SOLARIS** pragnę złożyć Rodzinie i Najbliższym Profesora wyrazy najgłębszego współczucia. Śmierć Pawła to dla nas ogromna strata, z którą nie potrafimy się pogodzić.

Prof. Paweł Korecki był niezwykle zaangażowany w ideę budowy synchrotronu w Polsce. W ostatnich 10 latach, znaczna część jego aktywności naukowej była podporządkowana działaniom wspierającym budowę i uruchomienie SOLARIS. Prof. Paweł Korecki był uznanym specjalistą w dziedzinie optyki i obrazowania rentgenowskiego, autorem licznych prac naukowych i koordynatorem wielu ważnych przedsięwzięć badawczych. Do Centrum SOLARIS wniósł wiedzę najwyższej próby. Szczególnym osiągnięciem Prof. Pawła Koreckiego było opracowanie koncepcji a następnie koordynowanie budowy i uruchomienie unikatowej linii mikroobrazowania i mikrospektroskopii rentgenowskiej z wykorzystaniem optyki polikapilarnej. To dzięki jego determinacji, odwadze i pracowitości linia badawcza POLYX realizuje dzisiaj światowej klasy eksperymenty naukowe, służąc kilkudziesięciu krajowym i zagranicznym grupom badawczym.

Jego zaangażowanie w SOLARIS wykraczało jednak daleko poza PolyX. Koordynował, doradzał, pomagał i edukował – zarówno studentów i doktorantów stawiających pierwsze kroki w badaniach synchrotronowych, jak i bardziej doświadczonych pracowników. Stworzył zespół, w którym różne kompetencje i osobowości doskonale się uzupełniają, zdolny do realizacji najambitniejszych wyzwań naukowych oraz w zakresie rozwoju instrumentów badawczych. Obdarzał swoich współpracowników zaufaniem i tworzył dla nich przestrzeń do rozwoju. Dzięki temu stworzył nie tylko sprawny zespół badawczy, ale również grupę ludzi, którzy głęboko się rozumieją i niezwykle wspierają.

Prof. Paweł Korecki był nauczycielem, mentorem i autorytetem, ale dla nas Prof. Paweł Korecki na co dzień był po prostu Pawłem, naszym przyjacielem. Czasem życie stawia na naszej drodze ludzi, z którymi każde spotkanie napełnia radością. Takim człowiekiem był Paweł. Nie ważne czy chodziło o godzinne poważne debaty merytoryczne, czy może tylko o kilkusekundowe spotkanie na korytarzu, wymianę uścisku dłoni i uśmiechu. Każde spotkanie z Pawłem napełniało radością i serdecznością. I każde było zbyt krótkie. Bo z Pawłem po prostu chciało się być. Bo Paweł był po prostu dobrym człowiekiem.

Dla linii badawczej POLYX zespół Pawła wybrał zwierzę maskotkę – jest nią jednorożec. Mityczne stworzenie, które jest symbolem wiecznego poszukiwania, dążenia do tego, co jeszcze niepoznane. Stworzenie zawieszone gdzieś między wiedzą, a niewiedzą, między światem realnym i nierealnym, a przez to mające w sobie pewien metafizyczny pierwiastek nieśmiertelności. Wierzę, że miłość, którą Paweł nas wszystkich otaczał taka właśnie jest – nieśmiertelna. Jego dobro, serdeczność i uśmiech zostaną z nami na zawsze, wymykając się wszelkim prawom fizyki, które Paweł tak dobrze znał.

Do zobaczenia Przyjacielu. Odpoczywaj w pokoju.